

τὰ μὲν ἕξαρονος γενέσθαι, τὰ δὲ τελευτῶν ὁμολογήσας
 ἔχειν, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν λῆμμα καὶ ἀνάλωμα
 ἐν ὀκτῶ ἔτεσιν ἑπτὰ τάλαντα ἀργυρίου καὶ τετρακισχι-
 λίας δραχμὰς ἀποδείξαι. καὶ εἰς τοῦτο ἦλθεν ἀναισχυν-
 τίας, ὥστε οὐκ ἔχων ὅποι τρέψειε τὰ χρήματα, εἰς ὕψον
 μὲν δυοῖν παιδίον καὶ ἀδελφῇ πέντε ὀβολοὺς τῆς ἡμέ-
 ρας ἐλογίζετο, εἰς ὑποδήματα δὲ καὶ εἰς γναφεῖον [ἱμά-
 τια] καὶ εἰς κουρέως κατὰ μῆνα οὐκ ἦν αὐτῷ οὐδὲ κατ'
 ἐνιαυτὸν γεγραμμένα, συλλήβδην δὲ παντὸς τοῦ χρόνου
 21 πλεῖν ἢ τάλαντον ἀργυρίου. εἰς δὲ τὸ μνημα τοῦ πατρὸς
 οὐκ ἀναλώσας πέντε καὶ εἴκοσι μναῖς ἐκ πεντακισχιλίων
 δραχμῶν, τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῷ τίθησι, <τὸ δὲ> τούτοις
 λελόγισται. εἰς Διονύσια τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί,
 (οὐκ ἄτοπον γάρ μοι δοκεῖ καὶ περὶ τούτου μνησθῆναι)
 ἑκκαίδεκα δραχμῶν ἀπέφηνεν ἐωνημένον ἀρνίου, καὶ
 τούτων τὰς ὀκτῶ δραχμὰς ἐλογίζετο τοῖς παισίν· ἐφ' ᾧ
 ἡμεῖς οὐχ ἠκίστα ὠργίσθημεν. οὕτως, ὧ ἄνδρες, ἐν ταῖς
 μεγάλαις ζημίαις ἐνίοτε οὐχ ἦττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς
 ἀδικουμένους· λίαν γὰρ φανερὰν τὴν πονηρίαν τῶν ἀδι-
 22 κούντων ἐπιδείκνυσιν. εἰς τοίνυν τὰς ἄλλας ἑορτὰς καὶ
 θυσίας ἐλογίσατο αὐτοῖς πλεῖν ἢ τετρακισχιλίας δραχ-
 μὰς ἀνηλωμένας, ἕτερά τε παμπληθῆ, ἃ πρὸς τὸ κεφάλαιον
 συνελογίζετο, ὥσπερ διὰ τοῦτο ἐπίτροπος τῶν
 παιδίων καταλειφθεὶς, ἵνα γράμματα αὐτοῖς ἀντὶ τῶν
 χρημάτων ἀποδείξειεν καὶ πενεστάτους ἀντὶ πλουσίων
 ἀποφήνειε, καὶ ἵνα, εἰ μὲν τις αὐτοῖς πατρικὸς ἐχθρὸς
 ἦν, ἐκείνου μὲν ἐπιλάθωνται, τῷ δ' ἐπιτρόπῳ τῶν πα-
 23 τρώων ἀπεστερημένοι πολεμῶσι. καίτοι εἰ ἐβούλετο δί-
 καιος εἶναι περὶ τοὺς παῖδας, ἐξῆν αὐτῷ κατὰ τοὺς νό-
 μους, οἳ κεῖνται περὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις
 τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις, μισθῶσαι τὸν οἶκον